Til

SØLVBRUDEPARRET

den 4. December 1878.

131

Mel.: Flyv, Fugl! flyv.

Flyv, Tanke! flyv hen til hjemlige Strande,
Flyv til de lyk'lige To,
Som kan idag med **Sølverkrandsen** stande
Lyk'lig i Sind og i Bo.
Selv kan jeg der ikke være tilstede,
Kan dem ej tolke min Fryd,
Derfor jeg prøver Papiret at væde,
Bringe min Tanke til Lyd.

Foraarets Bølger ofte vare stride,
Kampen var mere end svær;
Dog var Du altid den samme, den Blide,
Hvem alle havde saa kjær.
Altid Du var som en Broder og Frænde,
Trofast som Faa Du var som Ven.
Med Gud for Øje, hvad end monne hænde,
Lykken Dig fandt snart igjen.

Og Du, som var ham en tro Ledsagerinde
Gjennem de fem og tyve Aar,
Modig Du stræbte til Hjemmet at binde
Lykkens de smilende Kaar,
Trofast som Hustru din Husbond Du støtted',
Arbejdet aldrig blev forsømt.
Kjærlig som Moder Du Børnene beskytted',
Vogted' dem varsomt og ømt.

Lad os da ønske til Slutning dem begge
Lykke paa Fremtidens Gang,
Gid deres Spirer videst sig maa strække,
Modnes paa frodigste Vang.
Stadig I finde Velsignelse og Lykke,
Skjærmet mod Uvejr og Vind,
Saa at engang I med Guldkrandsens Smykke
Stande kan frejdig i Sind.

Bogtrykkeri Ferdinand Philipsen & Co.